

VENDIM
Nr. 745, datë 19.12.2018

**PËR MIRATIMIN E MARRËVESHJES KUADËR, NDËRMJET KËSHILLIT TË
MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË MALIT TË ZI,
PËR MARRËDHËNIET E NDËRSJELLA NË MENAXHIMIN E BURIMEVE UJORE
NDËRKUFITARE**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të nenit 19, të ligjit nr. 43/2016, “Për marrëveshjet ndërkombëtare në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e zëvendës-kryeministrit, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e marrëveshjes kuadër, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe qeverisë së Malit të Zi, për marrëdhëniet e ndërsjella në menaxhimin e burimeve ujore ndërkufitare, sipas tekstit që i bashkëlidhet këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

ZËVENDËSKRYEMINISTRI
Senida Mesi

MARRËVESHJE KUADËR
NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE
TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
DHE QEVERISË SË MALIT TË ZI
PËR MARRËDHËNIET E NDËRSJELLA NË MENAXHIMIN E BURIMEVE UJORE
NDËRKUFITARE

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Malit të Zi, më poshtë të referuara si “Palët”,

të udhëhequr nga qëllimi për zhvillimin e bashkëpunimit të drejtpërdrejtë dhe afatgjatë në fushën e menaxhimit të ujërave ndërkufitare me interes të përbashkët,

me synim dhënien e kontributit në përmirësimin e marrëdhënieve të përgjithshme të ndërsjella, si dhe marrëdhënieve në rajon,

duke pasur parasysh përpjekjet e Palëve, në procesin e anëtarësimit në Bashkimin Evropian (më poshtë i referuar si “BE”), harmonizojnë rregulloret e tyre me legjislacionin komunitar në fushën e sektorit të ujërave dhe mjedisit, veçanërisht në lidhje me dispozitat e Direktivës 2000/60/KE të Parlamentit Evropian dhe Këshillit, të datës 23 tetor 2000 (Direktiva e BE-së Kuadër e Ujërave, më poshtë e referuar si “FDW”),

bazuar në detyrimin për respektimin dhe përmbushjen e standardeve dhe parimeve të ligjit të ujit dhe mjedisit të përcaktuara nga Konventa për Mbrojtjen dhe Përdorimin e Ujërave Ndërkufitare dhe Liqeneve Ndërkombëtare (Helsinki, 1992), Konventa për Ligjin për Përdorim jolundrues të Ujërave Ndërkombëtare (Nju-Jork, 1997), Konventa ESPOO (Finlandë, 1991), Konventa Ramsar (1971) për ligatinat me rëndësi ndërkombëtare, veçanërisht si habitate të shpendëve të ujit, Konventa për Mbrojtjen e Detit Mesdhe nga Ndotja (Barcelonë, 1976) dhe të gjitha protokollet, të miratuara në bazë të kësaj Konvente, si dhe traktate të tjera ndërkombëtare dhe akte të tjera ligjore,

në bazë të nevojës për të krijuar një menaxhim të integruar të burimeve ujore ndërkufitare në interes të Palëve, në përputhje me instrumentet ndërkombëtare ligjore në këtë fushë, detyruese për Palët, veçanërisht Direktivën Kuadër të Ujit.

Në përputhje me ligjet kombëtare dhe ndërkombëtare të dy shteteve, palët kanë arritur marrëveshjen kuadër si më poshtë:

KREU I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Objekti

Objekti i kësaj marrëveshjeje kuadër (më poshtë e referuar si “Marrëveshja”) është angazhimi i përbashkët për zgjidhjen e të gjitha çështjeve, duke përfshirë edhe punët dhe aktivitetet, si dhe lehtësirat e bashkëpunimit në fushën e menaxhimit të qëndrueshëm të ujërave të ëmbla ndërkufitare, nga ku të dyja ose njëra nga Palët janë të interesuara, për shkak të ndikimit të tyre në ndryshimet në sasinë dhe cilësinë e ujit.

Neni 2

Fushat e bashkëpunimit

Dispozitat e kësaj Marrëveshjeje i referohen interesave të përbashkëta, ndërhyrjeve për lehtësimin e menaxhimit të ujërave (nga të cilat hidrocentralet dhe planet e menaxhimit për Shkodrën/liqenin e Shkodrës dhe lumenjtë Drini, Buna dhe Moraça janë të një rëndësie të veçantë), aktiviteteteve dhe ngjarjeve, të cilat kanë ose mund të kenë, nga pikëpamja e menaxhimit të ujit, ndikim në ujëra, veprat ujore dhe pajisjet për përdorimin e ujit, kontrollit të erozionit dhe mbrojtjes nga përmytjet, në mënyrë të veçantë, për:

- a) Bilancin e burimeve ujore;
- b) Ruajtjen dhe mbrojtjen nga ndikimet e dëmshme të ujërave;
- c) Rregullimin dhe mirëmbajtjen e rrjedhave të ujit;
- d) Mbrojtjen e ujërave ndërkufitare nga ndotja;
- e) Përdorimin dhe menaxhimin e veprave ujore ndërkufitare të përbashkëta;
- f) Përdorimin e të gjitha ujërave ndërkufitare të interesit të përbashkët (nga të cilat ujërat e Liqenit të Shkodrës, Drinit, Bunës, Moraçës, Grnçarit dhe lumit Cem);
- g) Eksplorimin e ndikimit të ndërhyrjeve të veprimeve të menaxhimit të ujit në mjedis;
- h) Njoftimin e ndërsjellë, informimin, konsultimin dhe shkëmbimin e përvojës dhe bashkëpunimit në nivel rajonal dhe nivele të tjera të organizimit dhe lidhjes në fushën e ujërave;
- i) Njoftimin paraprak për rastet e shkarkimeve të mëdha nga ujëmbledhësi, të cilat mund të sjellin përmytje në vendin e një pale, duke ndikuar dhe në territorin e palës tjetër.

Neni 3

Përkufizimet

Përkufizimet e zbatuara në këtë Marrëveshje kanë kuptimet e mëposhtme:

1. “Menaxhimi i qëndrueshëm i burimeve ujore” nënkupton një menaxhim i integruar i burimeve ujore që në raport me mundësitë natyrore, hidrogeologjike, hidrologjike dhe teknike, ofron:

- a) sasi të mjaftueshme të ujit dhe cilësi të duhur për ruajtjen, mbrojtjen dhe përmirësimin e ekosistemeve ujore, dhe ekosistemeve tokësore dhe ligatinore që janë drejtpërdrejt të varur nga ekosistemi ujor;
- b) Sasi të mjaftueshme të ujit me cilësi të përshtatshme për të gjitha llojet e shfrytëzimit të ujit;
- c) Mbrojtje nga ndotjet;
- d) Mbrojtje nga ndikimet negative të ujit;
- e) Zgjidhje të konfliktit të interesave dhe përshtatje ndaj formave të ndryshme të përdorimit të ujit, me

kusht që çdo ndryshim në përdorimin ekzistues të bëhet me marrëveshje ndërmjet Palëve;

f) Ndarje të arsyeshme dhe të drejtë në përdorimin ekzistues dhe të ardhshëm të ujit, duke përfshirë detyrimin e kompensimit për palën e prekur nga dëmet, të shkaktuara nga ndikimet ndërkufitare, si edhe,

g) Kontroll efikas të regjimit ujor dhe veprave ujore.

2. “Ujërat ndërkufitare” nënkupton ujërat sipërfaqësore dhe nëntokësore, të cilat përshkojnë ose janë të lokalizuara në kufijtë midis dy ose më shumë shteteve.

3. “Ujërat me interes të përbashkët” nënkupton të gjitha ujërat sipërfaqësore dhe nëntokësore, duke përfshirë rrjedhat e ujit dhe zonat e tyre të mbulimit, të cilat janë të ndarë përmes kufirit shtetëror ose ndodhen në zonat e tyre ujëmbledhëse që për shkak të ndikimit në ndryshimin e sasisë ose cilësisë së ujit ose ndikimit ndërkufitar, janë me interes për njërën ose të dyja Palët;

4. “Ndikimi ndërkufitar” nënkupton çdo pasojë nga përdorimi i ujit apo një ndryshim në regjimin e ujit, i shkaktuar nga veprimtaria e njeriut si pasojë e ndërhyrjes së njëres Palë në territorin e saj që mund të ndikojë në jetën dhe pronën, sigurinë e veprave ujore dhe mjedisit, në territorin e Palës tjetër, të cilat mund të shprehen saktësisht bazuar në njohuritë e të dyja Palëve.

5. “Ndërhyrja” nënkupton çdo aktivitet ekzistues, i iniciuar apo i planifikuar për të ardhmen, në lidhje me ujin, i cili ka ose mund të shkaktojë ndikim ndërkufitar;

6. “Dëmet nga ndikime ndërkufitare” lidhen me çdo dëm të shkaktuar nga ndërhyrja, e cila kishte ose ka ndikim në jetën, pronën, sigurinë e objektit, në mjedisin ose strukturën ujore në territorin e palës tjetër ose nëpërmjet të cilave disa prej të drejtave apo interesave janë shkelur;

7. “Veprat ujore” nënkupton struktura apo grup strukturash, së bashku me pajisjet shoqëruese të cilat përbëjnë një njësi teknike ose teknologjike dhe shërbejnë për menaxhimin e integruar të ujit, rregullimin e ujit dhe burimeve ujore, mbrojtjen nga ndikimet negative të ujit, mbrojtjen e ujërave nga ndotja, sigurimin e ujit dhe krijimin e kushteve për një shumëllojshmëri të shfrytëzimit dhe përdorimit të ujit;

8. “Ndotja aksidentale” nënkupton ndotjen e papritur që ndodh si rezultat i çdo aktiviteti apo ngjarjeje që përfshijnë substancat e rrezikshme dhe agentët e tjerë të padëshirueshëm të cilat sjellin pasojë të drejtpërdrejta apo të tërthorta, të menjëhershme apo të mëvonshme për shëndetin apo sigurinë e popullsisë, florës, faunës, tokës, ajrit, ujit, klimës, peizazhit apo monumenteve historike, si dhe ndikimet në trashëgiminë kulturore apo kushtet socio-ekonomike, të cilat janë rezultat i ndryshimeve në këta faktorë;

9. “Statusi i ujit” nënkupton gjendjen e një trupi ujor, e përcaktuar nga statusi i tij sasior dhe cilësor.

Neni 4

Parimet bazë

Palët bashkëpunojnë mbi bazën e parimit të barazisë sovrane, integritetit territorial, reciprocitetit, përfitimit të ndërsjellë dhe në mirëbesim.

Të gjitha ndërhyrjet dhe aktivitetet (aktuale dhe të ardhshme) në kuadër të kësaj Marrëveshjeje, bazohen në parimet e parandalimit, masat paraprake, pa shkaktuar dëme, zbatimin e parimit “kush ndot, paguan”, zhvillimin e qëndrueshëm ekonomik dhe përdorimin e arsyeshëm dhe të drejtë të ujit, dhe në lidhje me mbrojtjen e mjedisit përdorimin e duhur të ujit në mënyrë të qëndrueshme.

Palët sigurojnë transparencë të plotë në procesin e vendimmarrjes, duke iu referuar çështjeve, të cilat janë objekt i kësaj Marrëveshjeje.

KREU II BASHKËPUNIMI

Neni 5

Mënyrat e bashkëpunimit

Për qëllim të kësaj Marrëveshjeje, Palët duhet të bashkëpunojnë nëpërmjet:

a) Shkëmbimit të rregullt dhe në kohë të të dhënave dhe informacionit të plotë dhe të saktë për të gjitha çështjet që janë objekt i kësaj Marrëveshjeje,

b) Konsultimeve, koordinimit dhe përfshirjes aktive në kryerjen e punimeve të Komisionit Shqiptaro-Malazez për Menaxhimin e Ujërave me interes të Përbashkët, të përmendura në nenin 16 të kësaj Marrëveshjeje (më poshtë i referuar si “Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore”) dhe organeve të formuara pranë tij,

c) Zbatimit aktiv të masave ligjore, organizative, institucionale, teknike, ekonomike dhe të tjera, të nevojshme për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje.

Në realizimin e bashkëpunimit ndërmjet Palëve, detajet e mëtejshme mbi marrëdhëniet, të cilat janë objekt i kësaj Marrëveshjeje, rregullohen me akte të përbashkëta të Palëve.

Neni 6

Përdorimi i burimeve ujore

Palët duhet të sigurojnë përdorim të drejtë, të arsyeshëm dhe të qëndrueshëm të burimeve ujore në dispozicion, bazuar në bilancin e burimeve ujore me interes të përbashkët, planet e koordinuara dhe projektet, aktet e menaxhimit të ujit dhe kritere të tjera përkatëse.

Palët, me anë të akteve të veçanta, duhet të përcaktojnë më hollësisht, si në vijim: faktorët përkatës për përdorim të drejtë, të arsyeshëm dhe të qëndrueshëm të burimeve ujore me interes të përbashkët; metodën për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve për përdorim praktik të burimeve ujore me interes të përbashkët; metodologjinë për zhvillimin e bilancit të tyre, si edhe metodën e matjes së rrjedhës së burimeve ujore dhe përcaktimin e sasisë së disponueshme të ujit.

Neni 7

Mbrojtja e burimeve ujore

Palët ndërmarrin masa për parandalimin e përkeqësimit dhe përpiqen të përmirësojnë statusin e burimeve ujore me interes të përbashkët.

Palët bien dakord, sipas rastit, në bazë të metodologjisë së miratuar reciprokisht, bazuar në FDW, për kontrollin e rregullt të cilësisë së burimeve ujore, si dhe për vlerësimin bashkërisht të statusit dhe tendencës së ndryshimit të statusit të burimeve ujore mbi baza të rregullta, sipas kritereve të rëna dakord për cilësinë e ujit dhe metodologjisë për vlerësimin dhe përcaktimin e rezultateve të testimit.

Palët ndërmarrin masa për parandalimin dhe eliminimin e pasojave të ndotjes aksidentale dhe të substancave dhe përbërësve të rrezikshëm, për të arritur gjendjen e mirë të ujit në burime të caktuara të ndotjes.

Palët pranojnë listën e substancave të rrezikshme nga Direktiva Kuadër e Ujit.

Palët konsultohen mbi dhënien e lejeve ujore dhe akteve të tjera të ujit për objektet e reja ose rikonstruktimin e objekteve ekzistuese në territorin që është objekt i kësaj Marrëveshjeje, aplikojnë teknologjinë më të avancuar për trajtimin e ujërave të përdorura të shkarkuara në trupat ujorë me interes të përbashkët, dhe respektojnë reciprokisht vlerat kufi të miratuara të parametrave të cilësisë së këtyre ujërave.

Palët marrin në konsideratë rregullat përkatëse të BE-së, duke respektuar vlerat kufi të parametrave të cilësisë së ujit, të përcaktuara në Direktivën Kuadër të Ujit.

Në rastin e ndikimit ndërkuftar të burimeve të caktuara të ndotjes në cilësinë së ujit, Palët ndërmarrin masa për të reduktuar këtë ndikim dhe për ta vënë nën kontroll.

Palët kryejnë vlerësimin e rrezikut për faktorët ndotës parësorë të rrezikshëm në zhvillimin e strategjive kundër ndotjes së ujit.

Palët njoftojnë njëra-tjetrën, në një afat sa më të shkurtër të mundshëm, nëse ndodh ndotja aksidentale, e cila si rezultat mund të ketë ndikim ndërkuftar ose ky ndikim mund të ndodhë. Me kërkesën e palës së prekur, pala tjetër do të bashkëpunojë për reduktimin dhe eliminimin e pasojave.

Palët ndërmarrin masa për ndërhyrje në zonat e prekura të ujërave me interes të përbashkët, me qëllim minimizimin e pasojave të ndotjes aksidentale nga nënproduktet e naftës apo ndotësve të tjerë lundrues, sipas nevojës.

Palët rregullojnë bashkëpunim më të hollësishëm në fushën e mbrojtjes së burimeve ujore nëpërmjet një akti të veçantë, sipas nevojës.

Neni 8

Mbrojtja nga ndikimet e dëmshme të burimeve ujore

Palët ndërmarrin masat e nevojshme për mbrojtjen nga ndikimet e dëmshme të burimeve ujore me interes të përbashkët, nuk kryejnë veprime në mënyrë të njëanshme dhe nuk ndërmarrin masa, të cilat në territorin e njëres palë mund të shkaktojnë ndikime negative në burimet ujore me ndikim ndërkuftar.

Palët rregullojnë në mënyrë sa më të hollësishme çështjet me rëndësi për mbrojtjen nga ndikimet e dëmshme të ujërave, me anë të një akti të veçantë, sipas nevojës.

Neni 9

Veprat ujore dhe burimet ujore

Në përputhje me dispozitat e kësaj Marrëveshjeje, Palët:

- a) Në mënyrë të ndërsjellë ruajnë në gjendje të mirë të gjitha veprat ujore dhe pajisjet, shtratin e ujit dhe kanalet, të cilat janë objekt i kësaj Marrëveshjeje,
- b) Veprojnë sipas marrëveshjes në trajtimin dhe operimin e veprave ujore të ujit dhe pajisjeve,
- c) Me marrëveshje të përbashkët kryejnë ndryshimin apo ndërtimin e veprave ujore dhe pajisjeve, si dhe ndërmarrin punime dhe masa të reja të cilat mund të kenë ndikim në regjimin e ujërave me interes të përbashkët.

Palët mund të nënshkruajnë marrëveshje të veçanta për ndërtimin, përdorimin dhe mirëmbajtjen e veprave ujore të caktuara me rëndësi apo veprave ujore me ndikim të lartë ndërkuftar.

Neni 10

Monitorimi, shkëmbimi dhe analizimi i të dhënave dhe informacionit

Palët sigurojnë monitorimin e duhur për të vlerësuar sasinë, cilësinë dhe gjendjen e ujit.

Palët duhet të bien dakord për shkëmbimin dhe qëllimin e informacionit të kërkuar mbi hidrogeologjinë, konsumin dhe veprat e marrjes të ujit, mënyrën e operimit, impiantet dhe statusin e veprave ujore, si dhe informacione të tjera të nevojshme në lidhje me parandalimin, vlerësimin dhe eliminimin e ndikimeve ndërkuftare.

Përveç shkëmbimit të të dhënave të mbledhura në rrjetet e tyre të monitorimit, Palët paraqesin aktivitetet për të cilat kanë rënë dakord bashkërisht, të planifikuara për monitorimin e sasive dhe /ose statusit të burimeve ujore në territorin që është çështje e objektit të kësaj Marrëveshjeje, dhe që do të përdoren për paralajmërimin në rast të ngjarjeve të rrezikshme, sipas nevojës.

Neni 11

Sigurimi i financimit për zbatimin e projekteve

Dispozitat e kësaj Marrëveshjeje zbatohen për përpjekjet e përbashkëta në sigurimin e burimeve të nevojshme financiare (duke përfshirë ndihmën ndërkombëtare ose tjetër) nga burime të brendshme dhe ndërkombëtare, për zbatimin e projekteve në fushën e bashkëpunimit të kësaj Marrëveshjeje.

Neni 12

Bashkëpunimi me vendet fqinje

Palët, në mënyrë të koordinuar, përmirësojnë bashkëpunimin me vendet e tjera dhe veçanërisht me vendet fqinje dhe, nëse është e nevojshme, ky bashkëpunim mund të rregullohet me anë të një kontrate të ndërsjellë, duke respektuar detyrimet e parashikuara nga kjo Marrëveshje.

Neni 13

Përgjegjësia për dëmet e ndikimeve ndërkufitare dhe kompensimi

Palët duhet të ndërmarrin të gjitha masat e duhura për të parandaluar dëmet e konsiderueshme ndaj palës tjetër, kur përdorin burimet ujore me interes të përbashkët në territoret e tyre, pasi të kenë rënë më parë dakord me palën tjetër ose të kenë marrë miratimin nga autoriteti i saj kompetent.

Nëse dëmi i konsiderueshëm i është shkaktuar një Pale, Pala që ka përdorur burimet ujore me interes të përbashkët dhe ka shkaktuar dëmin, në mungesë të marrëveshjes së lidhur ose miratimit të një akti tjetër të dhënë nga autoritetet kompetente të Palës së prekur për një përdorim të tillë, do të ndërmarrë të gjitha masat e duhura, në përputhje me ligjin përkatës ndërkombëtar dhe këtë Marrëveshje, në konsultim me Palën e prekur, me qëllim eliminimin dhe parandalimin e një dëmi të tillë, dhe nëse është e nevojshme, do të diskutojë çështjen e kompensimit.

Palët, sipas nevojës, në përputhje me këtë Marrëveshje dhe ligjin ndërkombëtar, në përputhje me akte të veçanta, mund të vendosin parimet dhe procedurat përkatëse që do të zbatohen në përcaktimin e dëmeve të ndikimeve ndërkufitare, përgjegjësinë për ndodhjen e dëmit dhe tarifave ose kompensimit të dëmeve. Hartimi i këtij dokumenti nuk duhet të jetë shkak vonese në përcaktimin e tarifave të kompensimit të dëmit.

Tarifa ose kompensimi i dëmit në bazë të kësaj Marrëveshjeje, i referohet dëmit me ndikim ndërkufitar, nëse dëmi është shkaktuar si pasojë e ndërhyrjeve për të cilat nuk ka marrëveshje me Palën e dëmtuar që rregullon çështjen e dëmit të mundshëm. Për vlerësimin e dëmit, Palët formojnë grupe pune (komisione, nënkomisione) në kërkesë të Palës së dëmtuar.

Në rastin e përmendur në paragrafin 4 të këtij neni, tarifa e dëmit apo kompensimi i Palës së prekur do të zbatohet nga data e kryerjes së ndërhyrjes.

Neni 14

Mirëmbajtja e pikave kryesore gjeodezike

Palët, secila në territorin e saj kombëtar dhe me shpenzimet e veta, duhet të mbajnë, ruajnë dhe nëse është e nevojshme, të ndryshojnë dhe të rivendosin pikat kryesore gjeodezike, shenjat dhe matësit e ujit, të cilat përdoren për zhvillimin dhe mirëmbajtjen e objekteve ujore dhe rinovimin e aktiviteteve ujore, në ujërat me interes të përbashkët. Palët do të venë të dhënat mbi këto pika në dispozicion të palës tjetër, sipas kërkesës.

Neni 15

Informimi publik dhe konsultimi

Palët inkurajojnë përfshirjen aktive të të gjithë aktorëve në aktivitete, të rëndësishme për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje, veçanërisht në prodhimin, rishikimin dhe përditësimin e planeve ose projekteve që lidhen me menaxhimin e ujit.

KREU III

KOMISIONI PËR MENAXHIMIN E BURIMEVE UJORE DHE ORGANET E TIJ

Neni 16

Themelimi, përbërja dhe formimi

Më qëllim arritjen e bashkëpunimit në menaxhimin e burimeve ujore, me interes të përbashkët, Palët do të krijojnë një Komision të përhershëm për Menaxhimin e Burimeve Ujore, në përputhje me dispozitat e kësaj Marrëveshjeje.

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore përbëhet nga 20 anëtarë. Çdo Palë emëron 10 anëtarët e saj në Komisionin për Menaxhimin e Burimeve Ujore.

Palët informohen për emërimin e anëtarëve të Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore nëpërmjet rrugëve diplomatike. Në të njëjtën mënyrë, Palët njoftohen në lidhje me ndërprerjen e anëtarësimit të një personi të emëruar në Komision dhe për emërimet e reja në afatin më të shkurtër të mundshëm.

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore do të formohet jo më vonë se 30 ditë nga data e hyrjes në fuqi të kësaj Marrëveshjeje.

Neni 17

Detyrat dhe objekti i punës së Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore

Në përputhje me këtë Marrëveshje, kompetencat, detyrat dhe objektivat e punës së Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore do të përcaktohen në Rregulloren e Punës së këtij Komisioni, e cila do të miratohet në seancën e parë të mbledhjes së tij.

Neni 18

Krijimi i organeve të punës të Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore dhe Angazhimi i Ekspertëve

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore, në përputhje me nevojat, do të krijojë nën-komisione të përhershme, nën-komisione të posaçme dhe grupe ekspertësh, dhe mund të punësojë ekspertë individualë, për çështje specifike dhe për të hartuar propozime për zgjidhjen e tyre apo për pajtimin dhe zbatimin e detyrave të interesit të përbashkët.

Punët administrative për nevojat e Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore do të kryhen nga organet ose autoritetet e Palëve përgjegjëse për bashkëpunim ndërkombëtar në fushën e çështjeve të ujërave.

Neni 19

Procesi i vendimmarrjes dhe procesverbalet e mbledhjeve

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore miraton unanimisht vendimet, konkluzionet etj.

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore përgatit procesverbalin për çdo seancë në të tre gjuhët, malazeze, shqipe dhe angleze.

Neni 20

Transparenca e punimeve të Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore

Komisioni për Menaxhimin e Burimeve Ujore duhet që, në mënyrë të rregullt, brenda afateve kohore të caktuara në legjislacionet përkatëse dhe në mënyrë të hollësishme të informojë publikun për punimet/aktivitetet e tij.

Në mënyrë që të arrihet transparenca e punës, Palët duhet të sigurojnë kushte për pjesëmarrjen e publikut në punët e Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore, si edhe në zbatimin e vendimeve të marra.

KREU IV

AUTORITETET E TJERA

Neni 21

Autoritetet kompetente, organet dhe shoqatat e tjera

Autoritetet kompetente, organet dhe shoqatat e përfshira në aktivitetin e Palëve në fushën e burimeve ujore ose që me veprimtarinë e tyre, nga pikëpamja e menaxhimit të burimeve ujore, kanë ose mund të kenë ndikim në burimet ujore, veprat ujore dhe pajisjet për përdorimin e ujit, do të vendosin kontakte të drejtpërdrejta, si dhe të gjitha format e tjera të bashkëpunimit ndërkombëtar për kryerjen e aktiviteteve të kërkuara në zbatim të kësaj Marrëveshjeje.

Kontaktet dhe bashkëpunimi, të përmendura në paragrafin 1 të këtij neni, kufizohen nga legjislacioni kombëtar dhe kjo Marrëveshje dhe nuk duhet të jenë në konflikt me autoritetet e caktuara të Palëve dhe Komisionin për Menaxhimin e Burimeve Ujore, si dhe masat dhe rregulloret e miratuara në këtë mënyrë.

KREU V

SHPENZIMET

Neni 22

Shpenzimet e Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore

Shpenzimet e organizimit dhe mbajtjes së seancës së Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore, takimet e nënkomisioneve dhe takimet e ekspertëve do të mbulohen nga Pala në territorin e së cilës do të zhvillohet takimi ndërkombëtar. Shpenzimet e pjesëmarrjes në seancën e Komisionit dhe takime të tjera mbulohen nga secila Palë për përfaqësuesit e saj.

Neni 23

Shpenzime të tjera

Palët, me marrëveshje, përcaktojnë shpenzimet, ndarjen e shpenzimeve, si dhe mënyrën e pagesës për mirëmbajtjen dhe funksionimin e veprave ujore ekzistuese, si dhe planifikimin, projektimin dhe ndërtimin e veprave ujore të ardhshme dhe të objekteve që janë me interes të përbashkët, pavarësisht se në cilin shtet ndodhen, si dhe aktivitete të tjera në lidhje me zbatimin e kësaj Marrëveshjeje.

Shpenzimet që lindin në përputhje me planifikimin, projektimin, ndërtimin, mirëmbajtjen e veprave ujore dhe impianteve, të cilat janë të vendosura në territorin kombëtar të një Pale dhe shërbejnë për interesat e Palës tjetër, mbulohen plotësisht nga Pala e interesuar.

Shpenzimet e riparimit të ndotjes aksidentale, si dhe shpenzimet që rrjedhin nga përgjegjësia për dëmet e ndikimeve ndërkufitare kryhen nga Pala që është përgjegjëse për ndotjen ose dëmtimin.

Çështjet financiare dhe tatimore që lindin nga zbatimi i kësaj Marrëveshjeje do të trajtohen në përputhje me legjislacionin në fuqi të palëve.

Pagesa e ekspertëve të jashtëm do të rregullohet në përputhje me legjislacionin në fuqi të vendit përkatës.

Kur Palët kanë nevojë dhe mundësi të mbulojnë një pjesë të shpenzimeve të nevojshme për zbatimin e dispozitave të kësaj Marrëveshjeje duke përdorur fondet ndërkombëtare, Palët veprojnë në mënyrë të koordinuar dhe bashkëpunojnë për dhënien e ndihmës financiare dhe zbatimin e projektit.

Çështjet financiare të lidhura me zbatimin e kësaj Marrëveshjeje, të cilat nuk rregullohen nga kjo Marrëveshje ose rregulloret e miratuara në përputhje me këtë Marrëveshje, rregullohen me marrëveshje të ndërsjellë.

Neni 24

Procedurat doganore

Palët reciprokisht duhet të sigurojnë procedura të thjeshtuara doganore për mallrat, sipas legjislacionit doganor në fuqi, të nevojshme për zbatimin e projekteve të planifikuara dhe arritjen e qëllimeve, si dhe lëvizje të lirë të personave që kryejnë punë nga njëra palë në tjetrën, në përputhje me këtë Marrëveshje.

Për zbatimin e detyrimeve të përmendura në paragrafin 1 të këtij neni, autoritetet kompetente të Palëve mund të lidhin një marrëveshje të veçantë, sipas nevojës.

Neni 25

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

Palët do të përpiqen të zgjidhin në mënyrë miqësore çdo çështje në interpretimin dhe zbatimin e kësaj Marrëveshjeje dhe çdo mosmarrëveshje që mund të rrjedhë prej saj, brenda Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore.

Çështjet për të cilat nuk arrihet miratimi brenda Komisionit për Menaxhimin e Burimeve Ujore, do të zgjidhen në mënyrë miqësore nga Palët, nëpërmjet rrugëve diplomatike në përputhje me legjislacionin ndërkombëtar.

Neni 26

Lidhja me marrëveshjet e tjera ndërkombëtare

Kjo Marrëveshje nuk cenon të drejtat dhe detyrimet ekzistuese të Palëve që rrjedhin nga marrëveshjet e tjera ndërkombëtare, të lidhura ndërmjet tyre dhe/ose në të cilat janë Palë.

Me hyrjen në fuqi të kësaj Marrëveshjeje, shfuqizohen marrëveshja ndërmjet Qeverisë së republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Malit të Zi mbi problemet ujore nënshkruar më 31.10.2001, ndërsa Komisionet ekzistuese për menaxhimin e ujërave vazhdojnë punën e tyre deri në formimin e Komisionit për menaxhimin e burimeve ujore ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Malit të Zi, sipas kësaj Marrëveshjeje.

KREU VI

DISPOZITA PËRFUNDIMTARE

Neni 27

Hyrja në fuqi

Kjo Marrëveshje hyn në fuqi datën e marrjes së njoftimit të fundit me shkrim për përmbushjen e kërkesave për hyrjen e saj në fuqi, nëpërmjet rrugëve diplomatike, në përputhje me procedurat e brendshme ligjore të Palëve.

Kohëzgjatja, ndryshimi dhe përfundimi

Kjo Marrëveshje do të lidhet për një periudhë të pacaktuar kohore.

Secila Palë mund të njoftojë Palën tjetër me shkrim, nëpërmjet rrugëve diplomatike, për përfundimin e kësaj Marrëveshjeje. Përfundimi do të ketë efekt njëvjeçar pas marrjes së një njoftimi të tillë.

Secila palë mund të propozojë ndryshime të kësaj Marrëveshjeje. Ndryshimet do të hyjnë në fuqi sipas procedurës së parashikuar në nenin 27, të kësaj Marrëveshjeje.

Nënshkruar në Shkodër, më 3 korrik 2018, në dy origjinale, në gjuhën shqipe, malazeze dhe angleze, ku të gjitha tekstet janë njëloj autentike. Në rast mospërputhjes në interpretimin e neneve të kësaj Marrëveshjeje, teksti në gjuhën angleze do të ketë përparësi.

PËR KËSHILLIN E MINISTRAVE
TË REPUBLIKË SË SHQIPËRISË

Senida MESI

Zëvendëskryeministre

PËR QEVERINË E MALIT TË ZI

Milutin SIMOVIĆ

Zëvendëskryeministër dhe ministër i
Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural